

Нѣкои религиозни хора казватъ, че водятъ чистъ и светъ животъ, че Богъ ги е благословилъ, а въпрѣки това преждевременно остаряватъ. Тѣ не пазятъ това, което имъ е дадено. Човѣкъ не трѣбва да бжде разточителенъ. Всѣко благо, което Богъ му е далъ, трѣбва да бжде въ полза, както на самия човѣкъ, така и на неговитѣ ближни. За да запазите енергията си, дадена отъ Бога, всѣкога дрѣжете въ ума си по една свѣтла мисль, въ сърдцето си — по едно свѣтло чувство и въ волята си — по една свѣтла постѣпка, като фаръ на вашия животъ. Да храни човѣкъ ума си съ свѣтли мисли, сърдцето си — съ възвишени чувства и волята си — съ благородни постѣпки, това значи, да разполага съ голѣми капитали, никога да не осиромашава.

Мнозина се оплакватъ отъ сиромашия. Защо? Защото тѣ не преценяватъ ония богатства, които носятъ въ себе си. Всѣки човѣкъ носи по единъ, по два или повече таланта, които не е разработилъ. Той трѣбва да се заеме да ги обработи. Нѣкой може да стане художникъ. Неговитѣ дѣди и прадѣди сж рисували добре. И той трѣбва да рисува, да развие своя талантъ. Като стане добъръ художникъ, той може да нарисува една картина, която да струва десетки хиляди лева. Той се страхува, да не би хората да не го оценятъ. Все ще се намѣри нѣкой да го оцени. Единъ виденъ американски художникъ нарисувалъ една хубава картина, която изложилъ за прода-